

20. okt. 1894

SENDER

Alhed Larsen

RECIPIENT

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Første side af brevet mangler, og det er udateret. Den unge officer, som nævnes i dette brev, som værende på en ferie hos familien Bacci, rejste ifølge et af Alheds breve til moderen 2. november 1894. Derfor er dette brev fra ca. 20. okt. 1894.

General comment:

Eftersom brevets første side mangler og kuverten ligeså, vides det ikke, hvem brevet er stilet til. Formodentlig Alhed Larsens mor.

Alhed Larsen opholdt sig i Italien fra februar 1894 til foråret 1895.

Sender's location:

Italien

Sender info (seal, address, etc.):

Fremgår af indholdet.

Recipient info (Transcript, Inscription, etc.):

Brevet er formodentlig til Alhed Larsens mor.

Mentioned people:

Giovanni -

Hugo -

Adolfo Bacci

Vittoria Bacci

Giovanni Paolo

Archive:

Warberg Kerteminde egns- og
Byhistoriske Arkiv BB 2161

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSCRIPTION

[Første side af brevet mangler]

2. manen maa vi nok til. -

Her er mange Jægere omkring i Bjærgene. Blandt andet en stor kraftig sort én, - om ham drejer Historien sig. - Det opdagedes pludselig, at han nærede en ualmindelig stor ["stor" indsat over linjen] Interesse for mig, saasnart jeg kom udenfor Huset mødte han, var paa en ubegribelig Maade altid til Stede hvor jeg var, bor ellers en 3/4 Mil herfra. - Han er en Bekendt af vor Værtinde og en Dag betroede han hende, at en ung Mand, med hvem han havde gaaet paa Jagt her en Tid, havde set mig nogle Gange og nu absolut vilde gifte sig med mig. - Men - under disse Angreb, som han var nødt til at gøre, da den yngre ikke havde Mod til at tiltale mig, - havde han selv faaet Lyst til at gifte sig med mig!! - Den unge rejste til Firenze, men den ældre var ihærdig, mødte stadig, hvor jeg malede og friede formelig til mig en Dag, skønt der var en anden Frier. - Nu besluttede Autoriteterne at skride ind. Det viste sig ved en Undersøgelse, at Manden var gift, dog kun k ["k" overstreget] halvt gift. og ikke havde det bedste Ord paa sig. Det blev besluttet, at jeg ikke mere maatte gaa ud alene, hvad jeg heller ikke havde Lyst til, da jeg næsten var bange for ham. - Men nu kommer Humlen. - For et Par Dage siden kom her en Søn af Onklen, en ung smuk Rytterofficer, paa Besøg, og disse opfindsomme Mennesker fandt strax paa, at vi for at afskrække den anden, skulde lade som om jeg var forlovet med denne. - Dette er lykkedes ganske udmærket. En Aften vi var ude at spadsere, mødte vi "Signor Giovanni Paolo" og han bad om han maatte følge os tilbage til Acone. - Lidt efter gik "Hugo" og jeg i Forvejen med hinanden under Armen og i fortrolig Samtale, og samtidig fortalte Hr Bacci meget alvorlig til Hr Paoli, at de havde haft den Glæde, at deres Fætter havde forlovet sig med den unge danske Signorina. - De paastaa, at den ulykkelige Mand formelig fik et Tilfælde, han stod stille og bed sig i Læberne og hørte en lang Tid slet ikke at de talte til ham. Men alligevel havde vi ikke mindste Medlidenhed med ham, da han ikke er sympatetisk, og tilmed har denne Kur hjulpen paa ham, han har siden den Meddelelse været lidt mere spagfærdig. - Men aldeles kosteligt har det været ganske alvorlig at besvare Spørgsmaal om vore Fremtidsplaner, hvor vi skulde bo o.s.v. - Vi har haft vældig Fornøjelse af dette. I Gaar var vi alle efter mange indtrængende Anmodninger nede at besøge ham og smage paa hans Vin. Det var for Resten meget sjov; Han havde Flügel og havde til Ære for mig, da jeg havde sagt, at jeg holdt meget af Musik, inviteret en Ven fra Firenze, Ingeniør, der spillede udmærket, vi dansede lidt. - Han kunde ikke lade være med at udmærke sig paa det forfærdeligste hele Tiden navnlig ved at

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

tale med mig, men "Hugo" var paa sin Post og fulgte mig som en tro
Skygge; jeg var hvert Øjeblik nær
[Resten af brevet mangler]

3. manen naar vi var hit. —
Her er mange fæjer omkring i
Njæyne. Blandt andre en stor
Kraftig sort én, — om ham driver sig
Lorien og. — Det opdagedes pludselig
at han varde en i almindelig
Gælder interesse for vi, saasuart
i Rom indenfor Huset vordt
Plan, var paa en i begyndelse
Maade althit til Plade hvor
i var, for ellers en 3/4 Mil
herfra. — Han er en bekendt
af vor Veninde og en Dag
betraede han hende, at
en ung Mand, med hvem
han havde gaaet paa Gæst
her en Tid, havde set sin
nye Gæst og var absolut
vilde gjætte sig paa vi. — Med
— under disse Omstændigheder, var
han var vort blot at gøre, da
den yngre ikke havde Mod

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

til et bittale i - havde han
selv faaet lyst til at gille sig
med mig!! - Den unge fyrste
til Fering, men den ældre
var ihardig, mitre skad, hvor
i maleri & pient forund, til
mig en dag, skont der var en
anden fued. - Men bittalere
Antarkelene at skrite ind.
Det vakte sig ved en undersogelse
at manden var gift de puen
de halvt gift. Gidde skrede
det bedste Ord paa sig. Det blev
bellekt, at i etke mere maat
de gaa ind alene, hvad
heller ikke havde lyst til de
de ynder var bang for ham.
- Men nu kommer at mulle.
- Far et Par Dag siden kom der
en Roes af Ouklen, en ung
semit Pofferefficer, paa
Penz, & disse affindromme

Menester fandt strax paa
at vi for at at afstraffe
den anden, skrive Lave, der
om i var forlovet med dem
- Dette er byskens gamle indus
ret, nu Pffen er par ind, og
opadere miste vi fene & io
vænni Paolo, & han had
om han maatte forbe or litha
til Neve. - Litterer, gik Hie
i Faringen med hinanden
i Puen, Armand, & i part af Paa
hale, & samtil; forhale Hie Mace
naet alder, & for Paoli, at de havde
haft den slave, at der Poffler han
forlovet i med den unge danske
Rimonia. - De paantaa, at disse
ulykkelige mand forund fird, et selve
de han stod stille, & bed sig i
selvne & horte en løj, til et
etke att de talte til ham. Men
alligvel havde vi ikke unidre
Medveent med ham, da han
ikke er en unidre. P. 17

BB2.161
har denne Rør tydelig paa
haan, han har siden den Sted
delise, vort lidt mere spæfærdig.
- Men aldeles Rosligt ligesom det
ogret ganske alvorlig at bevare
Spørgsmaal om vore Frelses
planer, hvor vi skulde bo o. a.
- Vi har haft valdy Fornøjelse af
dette, og naar var vi alle efter
mange indtrængende Remindinge
neve at besøge haan og smage
paa hans Vin. Det var for os
meget sjov. Han havde Fløjel
og havde et Par for sig, da
han sagde at i halv meget
af sin tid, indtil det en Ven fra
Firdage, Zengerids, der spil
leve indvirket, vi daurede
lidt. - Han kunde ikke lave
vare med at indvirket sig paa
at forberede alle Tiden
navnlig ved at tale med sig
men "Hjige" var paa sin Post
og fulgte sig som en br. Pys
is var blevet (Diedl.)